

„És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon ejéndel arról, bizony meghalsz.” (1Móz 2,16-17)

Volt már úgy veled, hogy mondtál valamit a gyermekednek, ő meg azért sem azt csinálta. Sőt, az ellenkezőjét. Bizony sokszor lehet szülőként az a gondolatunk, hogy néha fordítva kell mondani bizonyos dolgokat a gyermekeinknek, hogy azt tegyék, amit szeretnénk. Sokszor csak azért is azt teszik, amit tiltunk.

Isten az embert az Éden kertjében helyezte el. Ebben a kertben volt egy különleges fa: a jó és gonosz tudásnak fája. Isten megengedte az embernek, hogy a kert minden fájáról egyen, de azt megtiltotta, hogy ennek a fának a gyümölcséből egyen. Végül ugyanúgy járt, mint ahogy mi szoktunk a gyermekeinkkel. Mivel meg volt tiltva annál kíváncsibb lett az ember. És ezt a kíváncsiságot a kísértő egyre jobban fokozta. Lehet, ha Isten nem hívja rá fel a figyelmet, az ember észre sem vette volna ezt a fát a sok ezer fa között. De ezek után ez lett a legérdekesebb fa az összes közül. A többi mind egyforma volt, ez más volt. Ez tette különösen vonzóvá. De milyen is volt ez a fa? A tudás fája nem a „mindentudással” áll kapcsolatban, hanem a „jó és rossz” szavak ismételt említéséből kivehetően az erkölcsi tudással. Isten nem az intellektuális tudást, a természet megismerését tiltotta el az embertől, hanem azt kívánta, hogy az ember maradjon meg ártatlanságában. Isten parancsa azonban próbatétel, amelyben elválik, hogy az ember elhiszi és elfogadja-e, hogy javára van Istennek a parancsa, a tiltása. Az ember felelős lény, akinek megvan adva a döntés szabadsága engedelmességre vagy elutasításra. Ezért volt már ez az első törvény is a hívő engedelmesség próbája.

Keresztyén testvérem! Gyermekeként vagy felnőttként nagyon sokszor mi is szembetaláljuk magunkat ezzel a „jó és gonosz tudás fájával”, ami meg van tiltva számunkra. Ezek azok a próbatételek, amivel a kísértő személyesen a mi hitünket, erkölcsi ítéletünket teszi próbára. Vajon mi hogyan nézünk arra fára? Hátat tudunk-e neki fordítani és magunk mögött hagyva tovább haladni, vagy mi is kíváncsiak vagyunk arra a gyümölcsre? Ámen.

Imádság: Gondviselő Atyám! Köszönöm, hogy mindennel megajándékozol bennünket, úgy ahogy az első emberpárt az Éden kertjében. Add, hogy felismerjük és megbecsüljük nekünk nyújtott ajándékaidat. Segíts hálás szívvel neked élni és ellenállni a kísértéseknek! Ámen.

Sebestyén Elek Előd